

[J. P. Nielsen.]

Gang, og som i den nugældende Lov er fæstnet i Form af en Skala, hvorefter det offentlige udbetaler sit Tilskud til Arbejdsløshedskasserne paa den Maade, at de Fag, der er best lønnede, faar det mindste Tilskud, medens de Fag — særlig den store Arbejdsmandsklasse —, der har den laveste Løn, faar et noget større Tilskud. Vi foreslaar, at hele Tilskuddet fra det offentliges Side udbetales af Statskassen, der derefter søger Refusion hos Kommunerne for en Trediedel. Det vil medføre en Simplificering, altsaa en Besparelse i Administrationen. Vi har foreslaaet, at denne Trediedel lignedes i Forhold til Folketallet ved den sidste Folketælling. Det er nemlig efter vor Mening rimeligt, at hele Befolkningen er med til at bære den Byrde, som den nuværende Krise kan medføre.

Som et tredje og sidste foreslaar vi en anden Form for Dannelsen af en Krisefond. Vi foreslaar, at Kasserne henlægger 10 pCt. af deres Medlemskontingent til en særlig Fond, en Krisefond, og at det offentlige hertil giver et Tilskud af samme Størrelse som til den vedtægtsmæssige Understøttelse, altsaa 75 pCt. Krisehjælpen skal efter vort Lovforslag ydes, naar det i Henhold til bestemte Regler er konstateret, at Arbejdsløsheden er vokset til en saadan Størrelse, at der maa siges at være Krise i dette eller hint Fag, altsaa ikke efter vilkaarlige, men efter faste og bestemte Regler, saaledes som det var Tilfældet i den tidligere Arbejdsløshedslov. Af den Krisehjælp, som de paa-gældende Kassers Krisefonds udbetaler, skal saa en Trediedel udredes af Arbejdsløshedsfonden.

Dette er i store Træk Indholdet af vort Lovforslag, Enkelthederne vil der jo kunne blive Anledning til at forhandle om i det Udvalg, som vi fra vor Side agter at foreslaa nedsat.

Da vi havde den nugældende Lov til Behandling, udtalte jeg fra dette Sted, at dette at afskaffe eller saa godt som afskaffe den ekstraordinære Hjælp i en Kriseperiode, i en Periode med en uhyre Arbejdsløshed, vilde betyde, at man væltede Byrden ved at lindre Følgerne af denne store Arbejdsløshed andre Steder hen, og deri har jeg i fuldt Maal faaet Ret. Byrden er siden da blevet væltet over paa Kommunerne, hvoraf adskillige jo er ved at synke i Knæ under den Byrde, de her har maattet paatage sig; det gælder i hvert Fald adskillige af Kommunerne i den Landsdel, hvor jeg hører hjemme, og nogen Udsigt til Bedring øjner jeg i hvert Fald ikke, desværre. Ved

det Lovforslag, vi her har fremsat, indbyder vi de andre af Rigsdagens Partier til en Forhandling om en Ændring af den nugældende Arbejdsløshedslov, hvorved det bliver muligt for enhver Arbejder ved Selvhjælp at holde sig oppe, ogsaa naar den Slags Kriser, som vi nu er inde i, melder sig.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling i dette høje Ting.

Indenrigsministeren (Kragh): Det er som bekendt kun ganske faa Maaneder siden, at den høje Rigsdag reviderede den hidtil gældende Arbejdsløshedslov, for hvilken Revision et Flertal i begge Ting gik ind, og da Flertallet vedvarende i begge Ting er det samme, som gennemførte den ændrede Arbejdsløshedslov af 1. Juli 1927, og da min Opfattelse af dette Spørgsmaal er den samme som paa det Tidspunkt — og jeg tvivler ikke om, at dette ogsaa gælder Flertallet —, skønner jeg ikke, at der kan være noget praktisk Formaal med Fremsættelsen af dette Lovforslag. Det fremførtes i det høje Folketing allerede den 20. Oktober 1927, altsaa ganske faa Dage efter, at den reviderede Arbejdsløshedslov af 1. Juli 1927 var traadt i Kraft, og uden at man paa dette Tidspunkt kunde have nogen som helst Erfaring med Hensyn til Virkningerne af denne Lov, hverken til den ene eller den anden Side. Jeg mener mig derfor berettiget til at gaa ud fra, at Formaalet med det her fremsatte Lovforslag maa være et andet end det, der umiddelbart fremgaar af dets Indhold. Lovforslaget til-sigter en Række gennemgribende Ændringer i den gældende Lovs Bestemmelser om Arbejdsløshedskasserne, medens der ikke foreslaas Ændringer i Bestemmelserne om Arbejdsanvisningskontorerne. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har nu udtalt, at Formaalet med Forslaget bl. a. er dette at gengive Lovens Forvaltning dens gamle demokratiske Skikkelse. Jeg er dog af den Opfattelse, at efter som Arbejdsløshedskassernes Medlemstal, hele denne Lovgivnings indgribende Betydning i mange forskellige Forhold er øget i den Grad, som Tilfældet har været siden 1907, har det været fornødent under Hensyn til alle de Interesser, der knytter sig til denne Sag, at dens Forvaltningsform blev ført ind i en ny Skikkelse, saaledes som Tilfældet jo i nogen Grad har været ved den Revision, som nu sidst fandt Sted. Jeg vilde mene det ganske uhen-sigtsmæssigt, om man nu gjorde et Forsøg paa, hvad Administrationen paa hele dette Omraade angaar, at naa tilbage til den mere primitive Ordning, som man havde ved den